

[Niels Helveg Petersen]

Jeg vil gerne gentage, at Det Radikale Venstre meget gerne støtter den dagsorden, der ligger her, og jeg vil også føje til, at de aktioner, som unge danskere efter avisrapporter at dømme har udfoldet i Sverige, hvor de har ført sig frem med vold, efter min opfattelse også er omfattet af den fordømmelse, som denne dagsorden udtrykker.

Jeg vil godt prøve på at bringe et nyt element ind i debatten: Under Folketingets diskussion forleden nævnte jeg til overvejelse i regeringen den tanke at dele den nuværende udlændingelov op i to. Den folkelige debat her i landet bliver ofte vanskelig, fordi problemerne vedrørende flygtninge og indvandrere bliver behandlet i én stor bunke, og problemerne for de to grupper er vidt forskellige.

Der kunne være store fordele vundet ved en opdeling af udlændingeloven, så der blev en flygtningelov, der fastlagde de regler, der skal gælde for mennesker, der kommer til vore grænser som flygtninge, og en indvandrerlov, der fastlægger de regler, der skal gælde for de mennesker af fremmed herkomst, som bor her i Danmark. En sådan indvandrerlov skal selvfølgelig indeholde de bestemmelser, som skal være gældende med hensyn til forbedret integration. Jeg vil gerne fremføre tanken til overvejelse én gang til, og vi har i sinde fra radikal side at forfølge denne tanke i Retsudvalgets videre arbejde.

Så vil jeg slutte med at gøre opmærksom på, at på mange – ikke på alle – punkter har vi danske drevet det så herligt vidt i vort syn på fremmede. Den danske grundlov af 1953 indeholder så sandelig følgende udsagn: »Ingen dansk borger kan på grund af sin politiske eller religiøse overbevisning eller sin afstamning underkastes nogen form for frihedsberøvelse.« Ingen dansk borger! Den danske grundlov er her klart utilstrækkelig i forhold også til de konventioner om menneskelige frihedsrettigheder, som Danmark senere har undertegnet. Vi bør ikke i vores grundlov diskriminere på et så væsentligt punkt mellem danskere og udlændinge, og dette punkt bør selvfølgelig rettes, når tiden kommer, hvor den danske grundlov skal ændres.

Lysholm Christensen (KRF):

Det er tilsyneladende en deprimerende kendsgerning, at den menneskelige race har en

grundskade, når det gælder forholdet til de fremmede. Det ligger snublende nær at virke afvisende over for fremmede; vi har vanskeligt ved at dele med dem umiddelbart. Der er ikke langt fra kølig afvisning af de fremmede, vi møder i det daglige, og så til en direkte racisme, som kan få nogle uhyggelige udtryk i form af vold, ukvemsord i tale og skrift osv. Ja, vi har set nogle meget uhyggelige tendenser i vore nabolande på det sidste, og også i Danmark kan vi spore racismens kedelige tendenser.

Ifølge Gyldendals Fremmedordbog defineres racisme således: »En teori, som går ud på at bevare en nations racerenhed.« Et af de værste udtryk historisk set er ikke gammelt, nationalsocialismens racelære er stadig i frisk erindring.

Begrebet nationalisme ligger faktisk tæt på racismen. Jeg slog også det op i fremmedordbogen, og det er: »Overdreven nationalfølelse forbundet med had til eller undervurdering af andre nationer.« Det er altså nogle meget negativt ladede udtryk og begreber, som vi desværre møder i vores dagligdag.

Det er et problem, vi møder helt tæt inde på livet. Jeg møder det også selv, når jeg kommer rundt i landet til politiske møder, og må ofte være beskæmmet over de udsagn, de udtryk, disse tendenser får. Der snakkes om det ved frokostbordet, ved pølsevognen og i kirkedøren. Jo, det er en grundskade i mennesket, at vi har så let ved at afvise de fremmede. Det er nemmere at vende ryggen til, og det kan også være bekvemt at have nogen at skyde skylden på, når samfundet ikke helt fungerer, som vi gerne vil have det til.

Men hvilket kynisk og umenneskeligt samfund ville det ikke være, hvis vi gav efter for disse tendenser? Og i den situation er det godt og nødvendigt at stoppe op for at få vejledning fra nogle kilder, som er uafhængige af aktuelle problemer, ja, kilder, som har almen og menneskelig gyldighed.

En af de kilder er faktisk vort lands grundlov, en grundlov, som giver borgerne frihed til at udtrykke sig i skrift og tale, hvor man giver borgerne ret til at samles, danne foreninger. Her anerkender man den enkelte persons ukrænkelighed. Man viser respekt for den enkeltes integritet og selvstændighed, respekt for forskellighed i form af race, hudfarve, religion, politisk overbevisning osv.